

- [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів від 15 груд. 2010 р. № 1132 – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1132-2010-p>
5. Бондарук Н. Особливості фінансування проектів регіонального розвитку за рахунок коштів Державного фонду регіонального розвитку / Н. Бондарук // Журнал "Стратегія розвитку" – 2016. – №1. – С. 17–18.
6. Васильєва Н. В., Гринчук Н. М., Дерун Т. М., Куйбіда В. С., Ткачук А. Ф. Місцевий бюджет і фінансове забезпечення об'єднаної територіальної громади. Практичний посібник. – К. : – 2017. – 108 с.
7. Олійник В. Скільки грошей з Дорожнього фонду отримає кожна область України [Електронний ресурс] / В. Олійник – Режим доступу: <https://decentralization.gov.ua/en/news/6662?page=38>.
8. Практичний посібник “Формування спроможних громад” – видання друге [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://auc.org.ua/sites/default/files/library/posibnyk.tergrweb.pdf>
9. Сухарська Л. В. Правове регулювання фінансового забезпечення розвитку територіальних громад в Україні в умовах бюджетної децентралізації. Державне управління та місцеве самоврядування : зб. наук. пр. Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2016. № 3 (30). С. 144–151. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnaddy_2016_1_17
10. Ткачук А.Ф. Про бюджет і не тільки. Спеціально для об'єднаних територіальних громад / Анатолій Ткачук, Ніна Наталенко. – К. : ІКЦ “Легальний статус”, 2016. – 76 с

Гураль Андрій

(науковий керівник: д.наук з держ. управл., професор кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Толкованов В.В.)

РОЗВИТОК ПАРТНЕРСЬКИХ ВІДНОСИН В ПРОЦЕСІ МІЖМУНІЦИПАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Незважаючи на приклади успішної взаємодії територіальних громад у рамках міжмуніципального співробітництва, така практика сьогодні ще не набула широкого розповсюдження, що, передусім, обумовлено інституційною нерозвиненістю такого способу взаємодії, а також проблематикою повного використання визначеного чинними

законодавством інструментарію співпраці. Реалізація інфраструктурних проектів та вирішення проблемних питань місцевого економічного і соціального розвитку за організації взаємовигідного співробітництва дозволяє органам державної влади залучити кошти, ресурси та можливості всіх зацікавлених сторін на засадах партнерства, взаємодопомоги, поєднання інтересів, консенсусу та відповідальності.

Однією з найбільш актуальних форм у підвищенні актуальності міжмуніципального співробітництва є створення інституту партнерських відносин, що включає в себе сукупність таких взаємопов'язаних елементів [5]: цілей і завдань, що спільно формулюються; сфер і галузей діяльності на взаємних інтересах; ефективних форм співробітництва; взаємної відповідальності за дотримання встановлених правил і стягнень у разі їх порушення; довіри суб'єктів партнерства один до одного в контексті поставлених цілей і завдань партнерської взаємодії.

Залежно від рівня реалізації партнерські відносини поділяються на такі типи [1]: 1) угоди між державними органами та підприємницькими структурами, які виступають як синтез заходів морального переконання і економічного стимулювання з боку державних структур; 2) двосторонні угоди між партнерами, в яких орган влади виступає в ролі ініціатора і посередника; 3) трьохсторонні угоди, де орган влади є повноправним учасником. У разі розбіжності сторін передбачається участь у переговорному процесі вищих державних органів; 4) багатосторонні угоди, в яких в якості одного з рівноправних партнерів виступає держава. При цьому держава спрямовує економічні інтереси на вирішення конкретного завдання.

Водночас, формування таких партнерських відносин в практиці діяльності органів місцевого самоврядування сьогодні стикаються з багатьма проблемами, пов'язаними як з організаційними і фінансовими аспектами запровадження, так і правовими колізіями, неврегульованістю законодавства. До таких проблем варто віднести:

багатоетапність і складність переговорного процесу та домовленостей; розподіл ризиків у процесі впровадження інфраструктурних проектів; вироблення схем співфінансування та їх юридичного супроводу; гарантування отримання комерційного ефекту; запровадження постійного моніторингу за об'єктом інвестування тощо.

В рамках посилення співпраці та підвищення ефективності взаємодії в питаннях забезпечення економічного розвитку територіальної громади вважаємо доцільним запровадження економічної моделі партнерства, що здійснюватиметься через об'єднання можливостей, ресурсів і зусиль бізнесу, фінансових структур місцевої влади.

Економічну модель державно-приватного партнерства для запровадження в практику діяльності органу місцевого самоврядування на нашу думку, варто побудувати за принципом переважаючої участі бізнесових структур та цільового підходу на засадах синергії. Це має бути інтегрована модель, яку можна назвати моделлю «партнерство-взаємодія», і яка б ґрунтувалася на виробленні механізмів залучення приватних структур до реалізації місцевих програм і проектів на засадах поєднання економічних ресурсів, узгодженості інтересів та взаємовигоди. Фокус відносин в такій моделі має бути зорієнтований на цілях місцевого розвитку, можливостях бізнесу, розміщеного на території, бажанні бути задіяними в процес реалізації таких цілей, реальності наявних джерел фінансування проектів на засадах співфінансування, оцінці можливих ризиків і комерційній вигоді від участі в партнерській співпраці.

Мотиваторами впровадження механізмів партнерства мають стати: відкритість і прозорість правовідносин (в процесі укладання відповідних правових документів – контрактів, угод, договорів концесії); чіткі процедури спільного фінансування та фінансової задіяності сторін; розподіл обов'язків, прав і ризиків та спільна відповідальність за результати діяльності і розвитку; високий рівень постійної підтримки передусім, інформаційної, консультативної, організаційної; юридичний супровід процедур укладання контрактів,

договорів, угод гармонізація та поєднання інтересів місцевої влади та бізнесу.

Загалом, використання механізму партнерства на місцевому рівні дозволить мати такі першочергові переваги: стимулюватиме налагодження та підвищуватиме результативність діалогу і взаємодії між бізнесом та місцевою владою; забезпечить можливість розподілу ризиків між партнерами; сприятиме використанню новітніх підходів в системі публічного управління; дозволить залучати нові ресурси для реалізації політики місцевого економічного розвитку.

Використані джерела

1. Державно-приватне партнерство як механізм реалізації нової регіональної політики: можливості застосування та практичні аспекти підготовки і впровадження інвестиційних проектів. Практичний посібник. 2017. URL: http://rdpa.regionet.org.ua/images/129/PPP_report_U-LEAD_30_10_2017.pdf
2. Зелена книга Європейської комісії щодо Державно-приватного партнерства . COM (2004) 327 final, 30.4.2004. URL: [Green_Book_\(UK\)_ru.pdf](http://ec.europa.eu/economy_finance/comm_green_book_uk_ru.pdf)
3. Про державно-приватне партнерство. Закон України від 01.07.2010р, №2404-УІ (зі змінами і доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17/conv>
4. Про співробітництво територіальних громад. Закон України від 17.06.2014 р. № 1508-18 URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1508-18>
5. Співробітництво територіальних громад (міжмуніципальне співробітництво – ММС): Навчально-практичний посібник/ За заг. редакцією Толкованова В.В., Журавля Т.В. – Київ. 2016. – 154 с.

Гурмак Надія, Масник Наталія

(науковий керівник: д. е. н., професор кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Микитюк П. П.)

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРИЙНЯТТЯ Й РЕАЛІЗАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В ОРГАНІ ВЛАДИ

Найважливішим напрямком процесу реформування державного управління є формування та розвиток цілісної системи прийняття й реалізації управлінських рішень. Пошук нових організаційно-